

पुष्प - १ : वारकरी

होय होय वारकरी

१. वारकरी कोणाला म्हणायचे- 'वारी' करतो तो वारकरी.
२. वारकरी होणे म्हणजे काय- वारकरी होणे म्हणजे स्वतःला शिस्त लावणे : खाणे, वागणे, जगणे, बोलणे याची शिस्त.
३. वारकरी व वैष्णव- भगवान विष्णूंची उपासना करतात ते वैष्णव.
४. वैष्णवांची लक्षणे काय- वैष्णवांची दोन लक्षणे ज्ञानदेवांनी सांगितलेली आहेत : बाह्य लक्षण आणि अंतर्लक्षण.
५. वारकऱ्यांचे अलंकार - गोपीचंदन, तुळसीची माळ.
६. गोपीचंदनाची कथा, तुळशीची कथा.

संतबोल

- काया वाचा मनें जिवें सर्वस्वें उदार। बापरखुमादेविवरा विठ्ठलाचा वारिकर।। (श्रीज्ञानोबाराय)
- नामा म्हणे नाम केशवाचें घेसी। तरीच वैष्णव होसी अरे जना।। (श्रीनामदेवराय)
- वैष्णव तो जया। अवघी देवावरी माया।। (श्रीतुकोबाराय)
- तुळसीमाळा शोभती कंठीं। गोपीचंदनाच्या उटी। सहस्र विघ्नें लक्ष कोटी। बारा वाटा पळताती।। (श्रीज्ञानोबाराय)
- सतत कृष्णमूर्ति सांवळी। खेळे ज्याचे हृदयकमळीं। शांति क्षमा तया जवळी। जीवेभावे अनुसरल्या।। (श्रीज्ञानोबाराय)
- तुळसीमाळ गळां गोपीचंदन टिळा। हृदयीं कळवळा वैष्णवांचा।। (श्रीनाथराय)

मंजिरी - १

१. 'वारी' शब्दाची व्याख्या.
२. वारीची परंपरा : ज्ञानदेव-नामदेवकालीन, नारायणमहाराज देहूकरप्रणीत वारीचे प्रारूप.
३. वारी ही त्रिविध उपासना.
४. चालता-बोलता नामयज्ञ.
५. वारी म्हणजे 'विठ्ठलयात्रा'.
६. 'चल' भक्तीचे दर्शन : ज्ञानदेवांचे पसायदान.

संतबोल

- पंढरीचे वाटे अनंत घडती याग। वैकुंठीचा मार्ग तेणें संगें॥ (श्रीज्ञानोबाराय)
- विठ्ठलयात्रे जाति वो माये। त्याचे धरीन मी पाये॥ (श्रीज्ञानोबाराय)
- चलां कल्पतरूंचे आरवा। चेतना चिंतामणीचे गाव। बोलते जे अर्णवा। पीयूषाचे॥ (ज्ञा. १८.१७९७)
- कां फेडित पाप ताप। पोखीत तीरींचे पादप। समुद्रा जाय आप। गंगेचें जैसें॥ (ज्ञा. १६.१९९)
- कां जगाचें आंध्य फेडितु। श्रियेचीं राउळें उघडितु। निघे जैसा भास्वतु। प्रदक्षिणे॥ (ज्ञा. १६.२००)